El Cul del Pou | | Actualitzat el 12/01/2018 a les 10:32

BUGADA AL POU. Gener 2018

PER QUINTÃ• TORRA CORDONS

Danys col·laterals

Servidor no qüestionarà la legitimitat de les eleccions del 21 de desembre passat i, encara menys, farà una anàlisi dels resultats i l'escenari polític futur. Ara bé, el fet que M. Rajoy cridés als catalans a les urnes en un dia feiner va comportar, per una banda, una participació rècord i, per l'altra, un seguit de danys col·laterals relacionats amb la logística familiar perquè la jornada es va decretar no lectiva a les escoles. En temps propers a les festes nadalenques, ja se sap que les escoles i els instituts programen festivals i activitats que estressen pares i mestres amb vestimentes i assajos però, això sí, fan feliç la quitxalla. M'expliquen que l'institut Guillem Catà, amb la previsió necessària davant la concentració "festivalística" sempre lliga la Sala Els Carlins d'un Nadal per a l'altre per garantir que tindran espai per posar en escena el seu particular "Nadal al Catà". Però, aquest any, tanta previsió va ser del tot inútil. El 21 disposaven de sala... però no tenien artistes, o sigui, alumnes. Trobar un teatre aquella setmana, impossible! Malgrat tot, els organitzadors no es van arronsar i el dimarts 19 van muntar el seu teatret al gimnàs del centre amb molts maldecaps i corredisses i el pressupost incrementat. Superat l'episodi, l'any que ve segur tornen als Carlins.

Un pare Nadal que fa por

Continuant amb els fervors nadalencs, hi ha qui té veritable passió per engalanar casa seva i, el que resulta encara més pornogràfic, guarnir jardins, finestres, portals i balcons perquè tothom vegi -per si no fos prou evident- que han arribat les festes. A banda de cases i jardins il·luminades com cases de barrets, d'uns anys ençà s'ha propagat la figura dels ninots de pare Nadal escalant per les façanes o bé d'altres de carn i ossos que alguns comerços utilitzen de ganxo per atraure els clients. El que apareix a la fotografia, tot i tenir unes mides considerables, no n'és, d'humà.Va quedar instal·lat al carrer de Saclosa, tocant al carrer del Bruc, en l'entrada d'un gimnàs. Que el personatge no sigui gaire genuí a la nostra cultura, passa. Ara, que la figura sigui lletja i repulsiva ja és una calamitat. O sigui, enlloc de fer Nadal, el ninot fa basarda.

Calendari auster

Un altre clàssic de finals d'any és la impressió i regal de calendaris de totes les mides. Què us he de dir del que regalem al **Pou** i decora cartelleres i panys de paret de moltes llars i oficines de la ciutat... També n'hi ha que encara n'imprimeixen de butxaca, com és el cas d'aquest que vaig recollir de la botiga de fotografia Contrast, de la plaça d'en Clavé. Per primer cop a la història, veig un calendari on no es marquen els festius. Primer, digueu-me manresà caspós, vaig buscar-hi la Llum i la Festa Major per veure si hi havia marcades les festes locals. Res. Però és que després vaig veure que no en marcava ni una, de festivitat. Pot ser un calendari laic i, per això, no marca cap festa religiosa (ni tan sols Nadal) o potser un calendari apolític que, per equidistància, no senyala ni el 12 d'octubre, ni l'11 de setembre, ni cap altre festiu que pugui ser motiu de discòrdia. També pot ser un calendari que s'anticipi a una reforma laboral més dura que l'actual o qui sap si fa referència a la liberalització total d'horaris comercials. Sigui pel motiu que sigui, és un calendari on no apareix cap número en vermell, un calendari sense festes i, en conseqüència, un calendari on no cal anar a mirar quan faràs pont. Poc útil, la veritat.

Pont del Diable

Jo no sé si, amb això del 2022, finalment, posarem Manresa al mapa. El cas és que sovint penso que: o hi ha massa confusió a les xarxes o, veritablement, no som ningú. Una lectora em remet a la pàgina web de Tripadvisor, un referent pel que fa als viatges i la recerca de llocs on menjar o dormir arreu del món. En l'espai dedicat a Manresa, al marge dels establiments aconsellats i valorats, es fan propostes de visita. Hi apareixen fotos de diverses propostes: la Seu, la Cova, el carrer del Balç... i el Pont del Diable! Aquesta última denominació referint-se al Pont Vell. La llegenda de la construcció d'un pont en una sola nit fa fortuna en molts indrets de Catalunya i de l'estat. Ara, a Manresa, no! Els únics diables coneguts són els que apareixen als Pastorets dels Carlins i en el Correfoc. Faria bé l'Oficina de Turisme de parlar amb els responsables de la pàgina i aclarir els termes en temes de patrimoni.

Tot esperant Arguiñano

Les innocentades del 28 de desembre van força de baixa. La telefonia mòbil i les recerques a Google fan molt de mal i, la veritat, la gent tampoc no es torna boja per penjar llufes pel carrer. Tampoc no es truca als telèfons fixos de cal Casa Coberta o el Sutoca, per fer la conya pertinent, ni els mitjans de comunicació s'atreveixen a fer brometes que després hagin d'instar-los a apel·lar a la postveritat. Malgrat tot, però, hi ha gent amb sentit de l'humor que encara proposa innocentades i... amb èxit. És el cas dels propietaris del restaurant Més barbacoa, del carrer de Francesc Moragas, que, poc abans del dia 28, van anunciar, a través de Facebook, la presència al seu establiment de Karlos Arguiñano. Es venia que el conegut cuiner basc elaboraria alguns plats als assistents. Tot i la discutible versemblança de la convocatòria, el dia dels fets, es van presentar a l'establiment sis persones disposades a tastar les propostes del televisiu cuiner. Sis innocents als quals cal sumar-ne uns quants més que van trucar per telèfon a l'establiment perquè els guardessin lloc.